

Men det mest graverende og det mest foruroligende er maaske ikke i og for sig det, at der nu har været tre Rekonstruktionsforsøg i saa kort Tid, for det kunde naturligvis skyldes uforudseelige og uafvendelige Omstændigheder, men det graverende er den Fremgangsmaade, som den højtærede Regering har fulgt i alle disse tre Tilfælde, og som er fuldkommen ensartet og analog. Foranstaltningerne og Ordningerne er truffet paa en aldeles hovedkulds, tankeløs og uforudseende Maade. Det hed sig om Juli-Ordningen, at den var undskyldelig, thi den højtærede Regering, den højtærede Finansminister, havde slet ikke faaet Tid til at træffe Forberedelser til at raade Bod paa Misæren i Landmandsbanken; det kom den saa ganske uventet, at den maatte tage Standpunkt i Løbet af 24 Timer. Imidlertid fremgaar det nu tydeligt af, hvad der er oplyst, at der i Virkeligheden har været særdeles god Tid; thi for det første fik jo Bankinspektøren Ordre af Handelsministeren til at undersøge Landmandsbanken allerede i Slutningen af Maj Maaned, og dernæst har Bankinspektøren oplyst paa Landmandsbankens Generalforsamling, at han i de følgende Uger har ført Forhandlinger med Landmandsbankens Direktion og Regeringen, og at der har været udvekslet Skrivelser. Det er jo ogsaa ganske utænkeligt, at Bankinspektøren, naar han i Juni Maaned konstaterer, hvad der er af Tab, og hvilket Misforhold der er mellem Landmandsbankens eget Aarsregnskab og de Resultater, han ved sine Undersøgelser kommer til, slet ikke skulde have underrettet sin Chef, den højtærede Handelsminister, eller den højtærede Finansminister mundligt, men at de først har faaet nogen Besked i det Øjeblik, den 8. Juli, da han afgav sin skriftlige Beretning. Det er ganske utænkeligt; de maa have været forberedt paa, at det var galt fat, men ikke desto mindre træffer de en Ordning som Ordningen af 9. Juli, der jo er tilstrækkelig gennemdrøftet her i dette høje Ting, og som ikke trænger til nærmere Karakteristik. Derefter kommer Perioden efter Ordningen af 9. Juli, og om denne Periode har den højtærede Finansminister sagt, at i disse Maaneder blev der Tid til at undersøge, hvilke Forholdsregler der burde træffes med en eventuel anden Ordning for Øje, for det Tilfælde, at det viste sig, at der ikke blev Ro om Banken. Og alle Mennesker har kunnet konstatere, at der i disse Maaneder ikke blev Ro om Banken, og der er i

denne Periode sket Henvendelser fra Nationalbanken til den højtærede Statsminister om at overveje en ny Rekonstruktion. Ikke desto mindre er der ingen, der faar noget som helst at vide, og den højtærede Statsminister selv overraskes fuldstændig, et Par Dage før vi den 18. September stilledes — et æret Medlem har sagt med Pistolen sat for Brystet — overfor September-Rekonstruktionen. Saa gaar Tiden; der gaar Maaneder efter September-Rekonstruktionen, og man ser Pengene sive ud; langsomt, støt og stille siver de ud af Landmandsbanken. Mistilliden vokser baade hjemme og ude, og man gør sig sine egne Formodninger med Hensyn til det kommende Aarsregnskab. Hvad sker saa? Saa sker der det, at da man i Regeringskredse og ledende ansvarlige Kredse mærker, at det er galt fat igen, begynder man paa ny som i Juli og September at lancere Rygter og Forlydender, som skal berolige Publikum. Allerede i Midten af Januar hedder det sig, at nu maa Bankens Tab anslaaes til ca. 200 Mill. Kr., men hermed er ogsaa Bunden naaet, nu kan man være tryk, Banken er i hvert Fald solvent; der har været større Tab, end man kunde tænke sig, men i Virkeligheden er der ikke noget at befrygte for Publikum. Disse Rygter lanceredes med fuldt Overlæg i Midten af Januar Maaned. Tror noget Menneske, at det er muligt at komme til en solid, redelig og tilforladelig Konstatering af Landmandsbankens Forhold i Aaret 1922 i Løbet af 14 Dage af Januar Maaned? Tror noget Menneske, at Landmandsbankens Bankraad, som skal gennemgaa denne Status, hæfte for den og sige god for den, i Løbet af 14 Dage har kunnet undersøge den og skaffe sig et tilforladeligt Billede heraf? Det er fuldkommen udelukket. Nej, man har paa Forhaand set, at det er galt fat, og saa har man sagt: Nu gælder det at dække over det — ligesom man har forsøgt det forrige Gang. Der maa dækkes over det, vi kan ikke sige den fulde Sandhed, og saa lanceres saadanne Forlydender for at berolige Publikum. I Virkeligheden har man truffet en Ordning paa Forhaand, ligesom man har truffet en Ordning paa Forhaand i Juli og i September, som man vil give ud for at være tilforladelig og betryggende, men som i Virkeligheden ikke er det, og til Støtte for den lancerer man alle mulige fuldkommen urigtige og vildledende Forlydender. Saaledes er Forholdet her for tredje Gang. Nu staar man overfor Rigsdagen igen en Gang med Pistolen for